

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5Cdo/160/2025                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 4225200295                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 18.12.2025                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jana Halušková           |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2025:4225200295.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci navrhovateľa V. G., narodeného XX. H. XXXX, K. X. G. XXX, zastúpeného advokátkou JUDr. Katarínou Andráš Leškovou, Prešov, Plzeňská 2, proti odporcovi Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, zastúpenému advokátskou kanceláriou AK JUDr. Marek Hic, s. r. o., Martin, P. O. Hviezdoslava 10625/23B, IČO: 36 865 036, o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 10C/7/2025, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 28. mája 2025 č. k. 26Co/20/2025-218, takto

### rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Odporcovi priznáva voči navrhovateľovi náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Komárno (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením zo dňa 20. februára 2025 č. k. 10C/7/2025-126 konanie zastavil a odporcovi voči navrhovateľovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Rozhodol tak po zistení existencie procesnej prekážky veci rozhodnutej (§ 161 ods. 1, 2, § 230, § 329 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“)) o návrhu navrhovateľa zo dňa 28. 01. 2025 na nariadenie neodkladného opatrenia v podobe uloženia povinnosti odporcovi zdržať sa výkonu záložného práva na vymoženie pohľadávky oznámenej listom zo dňa 01. 12. 2023 o mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXX, vykonaním dobrovoľnej dražby k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, rodinný dom súp. č. XXX postavený na pozemku C - KN parc. č. 450/106, vrátane pozemkov C - KN parc. č. 450/21 o výmere 230 m<sup>2</sup>, zastavané plochy a nádvoría, parc. č. 450/100 o výmere 348 m<sup>2</sup> ostatné plochy a parc. č. 450/106 o výmere 85 m<sup>2</sup> zastavané plochy a nádvoría, všetko v k. ú. K. X. G., na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnej zmluvy zo dňa 18. 05. 2011 k zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 18. 05. 2011. Urobil tak po zistení, že navrhovateľ sa uloženia rovnakej povinnosti odporcovi za rovnakých skutkových okolností domáhal návrhom doručeným okresnému súdu dňa 08. 04. 2024, ktorý bol zamietnutý uznesením zo dňa 07. 05. 2024 č. k. 10Csp/43/2024 - 190,

potvrdeným uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 28. 08. 2024 č. k. 9CoCsp/11/2024 - 256; uznesenia nadobudli právoplatnosť dňa 19. 09. 2024. Konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal zmenu skutkových okolností významných pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Určenie termínu dražby predstavuje len pokračovanie toho istého výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou na základe toho istého oznámenia o začatí výkonu záložného práva, ktoré už boli vzaté do úvahy v rámci rozhodovania vo veci 10Csp/43/2024. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Navrhovateľ bol plne neúspešnou stranou, odporcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením zo dňa 28. mája 2025 č. k. 26Co/20/2025 uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil a odporcovi voči navrhovateľovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení uznesenia uviedol, že navrhovateľ aj v procesnej pozícii odvolateľa odôvodňoval opodstatnenosť druhého návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zmenou okolností podstatných pre rozhodnutie, za ktoré považoval určenie nového termínu konania verejnej dražby, pričom poukazoval na závery rozsudku Súdneho dvora Európskej únie v konaní C-598/21 a na stanovisko generálnej advokátky zo dňa 14. 11. 2024 v konaní C - 351/23. Odvolací súd konštatoval, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sa týka tých istých subjektov, ktoré boli stranami právoplatne skončeného konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 10Csp/43/2024. Navrhovateľ sa svojím návrhom domáhal ochrany rovnakého práva a z rovnakého právneho dôvodu, takže ide o totožnú vec, pričom určenie dátumu konania verejnej dražby nemožno vnímať ako zmenu skutkových okolností, ktorá by nezakladala prekážku právoplatne rozhodnutej veci v zmysle § 329 ods. 3 CSP. Odvolací súd poukázal na ustálenú judikatúru súdov, podľa ktorej ak nedôjde k zmene skutkových okolností oproti stavu v čase rozhodovania o predchádzajúcom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, tvorí právoplatné uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku veci právoplatne rozsúdenej (stanovisko č. 25 občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu zo 16. mája 2011 publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2011; uznesenie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 249/2010 z 13. mája 2010, nález ústavného súdu IV. ÚS 256/2012 z 18. septembra 2012). Za zmenu skutkových okolností nemožno považovať ani závery prijaté európskym súdom, na ktoré poukazoval navrhovateľ v podanom odvolaní. Odvolací súd odvolanie navrhovateľa vyhodnotil ako neopodstatnené, pretože nezistil, že by súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil navrhovateľovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní procesne úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu žiadne nevznikli a ani si žiadne neuplatnil.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie tvrdiac existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP. Zmätočnosť uznesenia odvolacieho súdu podľa navrhovateľa spočíva v nezákonnom súde. Za cit.: „prvý právny aspekt“ spôsobujúci odlišnosť veci od predošlého konania o neodkladnom opatrení označil navrhovateľ (ďalej aj „dovolateľ“) výšku splatnej pohľadávky tak, ako sa v priebehu času mení a skutočnosť, že došlo k stanoveniu presného termínu dražby, čím je miera ohrozenia spotrebiteľa a jeho obydľia odlišná. Otázka výšky pohľadávky je predmetom súdneho konania vedeného na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 10Csp/5/2025. V ostatnej (prevažnej) dovolacej argumentácii dovolateľ uvádzal meritórne dôvody, pre ktoré by malo byť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovie.

4. Odporca v rozsiahlom vyjadrení k dovolaniu vo vzťahu k dôvodu, pre ktorý súdy nižších inštancií konanie zastavili (prekážka právoplatne rozhodnutej veci) uviedol, že dovolaním napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Uviedol, že v podanom mimoriadnom opravnom prostriedku absentujú právne relevantné dôvody týkajúce sa prípustnosti a dôvodnosti tvrdeného dovolacieho dôvodu. Ak existuje predchádzajúce („prvé“) konanie s totožným predmetom, v rámci ktorého mohol jeho pôvodca uplatniť akékoľvek skutočnosti, je vylúčené, ak takéto konanie skončilo právoplatným rozhodnutím, aby si jeho

pôvodca uplatňoval ďalšie námietky ohľadom toho istého predmetu v konaní ďalšom. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. januára 2013 sp. zn. 1MCdo/12/2010 o rovnakú vec ide vtedy, ak v neskoršom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo v inom konaní právoplatne rozhodnuté, a týka sa rovnakého predmetu konania a rovnakých osôb. V konaní Okresného súdu Komárno sp. zn. 10Csp/43/2024 boli stranami V. G. a Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava. Ide o totožné strany ako v tomto konaní. Predmetom označeného, právoplatne skončeného konania, bolo nariadenie neodkladného opatrenia s obsahom totožným s požadovaným neodkladným opatrením v posudzovanom spore. Ide o úplne totožnú vec, s totožným predmetom a stranami, o totožný výkon záložného práva, vymáha sa pohľadávka z rovnakej úverovej zmluvy, so splatnosťou úveru stanovenou oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 01. 12. 2023. Nárok vymedzený petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený v prvom konaní, je založený na rovnakom právnom dôvode. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti z 01. 12. 2023 predchádza podaniu prvého návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (konanie sp. zn. 10Csp/43/2024), v ktorom námietka jeho neplatnosti uplatnená bola a tvorila predmet konania. Uvedené sa vzťahuje i na oznámenie vo vzťahu k záložnému právu z 21. 02. 2024. Súdny rešpektoval princíp právnej istoty a relevantnú judikaturu najvyšších justičných autorít, bol naplnený základný princíp zakotvený v čl. 2 ods. 1, 2 CSP. V dovolaní je podaný náhľad navrhovateľa a jeho právnej zástupkyne na skutkové okolnosti, ktoré už boli predmetom predchádzajúceho právoplatne skončeného konania Okresného súdu Komárno pod sp. zn. 10Csp/43/2024. Aj tá skutková okolnosť, že dražobník plánuje vykonať ďalší úkon v rámci výkonu záložného práva, existujúceho už v čase prvého konania, už bola posudzovaná. Odporca navrhol odmietnutie dovolania ako neprípustného uplatniac si nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa konanie končí, podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), dospel k záveru, že dovolanie je potrebné zamietnuť.

6. Podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Dovolací súd aplikujúc ustanovenie § 124 CSP posudzoval dovolanie podľa jeho obsahu a v snahe autenticky porozumieť textu dovolania ako celku (viď nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 15/2021 z 25. mája 2021 alebo jeho nález sp. zn. I. ÚS 336/2019 z 09. júna 2020) dospel k záveru, že dovolateľ namietol v podstate hodnotenie okolností definujúcich skutočnosť vymedzujúcu prekážku res iudicatae a s tým spojený nedostatok riadneho odôvodnenia uznesení okresného aj odvolacieho súdu (§ 420 písm. f) CSP).

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8.1. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; jeho integrálnou súčasťou je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti jeho strán, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia a na jeho riadne odôvodnenie, zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného ustanovenia zákona treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu

spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

9. Dovolateľ uviedol, že „Zmätočnosť spočíva v nezákonnom súde, pretože iba súd, ktorý rozhoduje v súlade s výkladom Súdneho dvora EÚ je zákonným súdom“. Odvolací súd podľa dovolateľa vykladal právo Európskej únie namiesto toho, aby položil Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku. Stanovisko generálnej advokátky k rozsudku Súdneho dvora vo veci C-598//21 totiž podľa dovolateľa naznačuje rozpor odmietania ex ante ochrany spotrebiteľa s princípmi práva EÚ. Dovolací súd konštatuje, že táto argumentácia ani jej obsahom nepredstavuje relevantné vymedzenie dovolateľom jasne a zreteľne uplatnenej vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP (viď bod 8 tohto uznesenia). Dovolací súd však skúmal, či podľa obsahu tohto dovolacieho tvrdenia (§ 124 CSP) dovolateľ neuplatňuje dovolací dôvod podľa § 420 písm. e) CSP (dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd). Pripomína, že účelom a podstatou konania o prejudiciálnej otázke je podľa stabilizovanej judikatúry Súdneho dvora ES spolupráca vnútroštátneho súdu so Súdnyim dvorom ES pri výklade komunitárneho práva. Je vecou vnútroštátneho súdu, pred ktorým začal spor a ktorý nesie zodpovednosť za súdne rozhodnutie, posúdiť so zreteľom na konkrétne okolnosti veci nevyhnutnosť rozsudku o prejudiciálnej otázke pre vydanie rozsudku vo veci samej, ako aj relevantnosť otázok, ktoré položí Súdnemu dvoru ES. Ak sa v spore v konaní pred vnútroštátnym súdom nepodieľal svojím výkladom práva spoločenstva komunitárny sudca, hoci tento výklad bol nevyhnutný na rozhodnutie vo veci samej, potom vnútroštátny súd bol v tejto časti konania pred ním nesprávne obsadený.....“ (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 03. júla 2008 sp. zn. IV. ÚS 206/08). Zo súdneho spisu v preskúmvanej veci vyplýva, že súd prvej inštancie ani odvolací súd vecnú správnosť návrhu na nariadenie neodkladného rozhodnutia a meritórne aspekty aplikácie spotrebiteľského práva (vrátane práva komunitárneho) ani okrajovo neposudzovali, pretože dospeli k záveru o potrebe zastavenia konania z procesného dôvodu (existencia prekážky veci právoplatne skončenej). Dovolací súd preto uzatvára, že nezistil nesprávne obsadenie súdov, ktoré rozhodovali v nižších inštanciách.

10. K námietkam dovolateľa týkajúcim sa nedostatkov odôvodnenia dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu treba uviesť, že jedným z princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu svoje rozhodnutie náležite odôvodniť (§ 220, § 236, § 393 ods. 2 CSP, I. ÚS 243/2007), pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany sporu. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí byť zrejmý vzťah medzi skutkovými zisteniami a právnymi závermi. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov - od 01. 07. 2016 strán sporu (IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 501/11). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne tými námietkami, argumentmi a návrhmi strán, ktoré majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, obdobne Kraska c/a Švajčiarsko z 29. apríla 1993, Séria A, č. 254-B, str. 49, § 30). Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko, Hiro Balani c. Španielsko, Georgiadis c. Grécko, Higgins c. Francúzsko).

10.1. Dovolací súd dospel k záveru, že uznesenia súdov nižších inštancií spĺňajú uvedené kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí, preto ich nemožno považovať za nepreskúmateľné, neodôvodnené, či zjavne arbitrárne (svojvoľné). Súslednosti jednotlivých častí odôvodnení a ich obsahové (materiálne) náplne zakladajú súhrnne ich zrozumiteľnosť aj všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Z odôvodnenia uznesení vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami aj právnymi závermi súdov. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Argumentácia okresného aj odvolacieho súdu je koherentná a ich rozhodnutia konzistentné, logické a presvedčivé, premisy v nich zvolené aj závery, ku ktorým na ich základe dospel sú prijateľné pre právnickú aj laickú verejnosť. Odvolací súd na doplnenie dôvodov uvedených v uznesení súdu prvej inštancie vysvetlil, že zmenou

okolností podstatných pre rozhodnutie nie je určenie nového termínu konania verejnej dražby. Skutkovými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (§ 329 ods. 3 CSP) sú totiž skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená a skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana (§ 326 ods. 1 CSP). V podstate ide o skutočnosti, ktoré sa týkajú správania navrhovateľa a odporcu neodkladného opatrenia, teda o to, kto z nich kedy a čo urobil alebo neurobil. Navrhovateľom tvrdené určenie termínu dražby nie je zmenou skutkových okolností významných pre rozhodnutie, v dôsledku čoho prekážka *res iudicatae* tu stále je a nedovoľuje súdu, aby vec nanovo prejednával a rozhodoval. Ani závery prijaté európskym súdom, na ktoré navrhovateľ v podanom odvolaní poukazoval nie je možné považovať za zmenu skutkových okolností. Vychádzajúc aj z účelu konania o nariadení neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f), g) a h) CSP dovolací súd považuje odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu v spojení s odôvodnením uznesenia súdu prvej inštancie za dostatočné a nevybočujúce z limitov spravodlivého procesu.

11. Vo vzťahu k dovolaciemu posudzovaniu, či určenie termínu dražby a postupom času meniaci sa výška vymáhanej pohľadávky sú alebo nie sú zmenou skutkových okolností významných pre rozhodnutie z hľadiska posúdenia existencie procesnej prekážky *res iudicatae* treba vychádzať z toho, že ide o konanie o nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia konajúci súd skúma len to, či je nárok osvedčený a či je neodkladné opatrenie potrebné. Tieto okolnosti už skúmal súd prvej inštancie v predchádzajúcom konaní sp. zn. 10Csp/43/2024 a dospel k záveru, že potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu nie je daná. Navrhovateľ sa totiž v uvedenom konaní rovnako ako v posudzovanom konaní domáhal, aby odporcovi bola uložená rovnaká povinnosť (zdržať sa výkonu záložného práva vykonaním dobrovoľnej dražby tých istých nehnuteľností) pre vymoženie tej istej pohľadávky (oznámenej listom zo dňa 01. 12. 2023 o mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXX), na základe tej istej zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnej zmluvy zo dňa 18. 05. 2011 k totožnej zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 18. 05. 2011. V oboch posudzovaných prípadoch je výkon záložného práva realizovaný na základe tej istej (neplnenej) úverovej zmluvy a zmluvy o zriadení záložného práva, teda právny základ oboch sporov je totožný. Zmena výšky pohľadávky (dovolateľ netvrdil, či v dôsledku pokračujúceho neplnenia povinnosti dlžníka táto narastá, alebo naopak dlžník svoju povinnosť plní čo i len sčasti a výška pohľadávky veriteľa je nižšia) plynutím času nie je takou zmenou skutkových okolností, ktorá by nezaložila prekážku právoplatne skončenej veci. Rovnako určenie termínu dražby nehnuteľností je iba dôsledkom pokračovania v realizácii toho istého výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou na základe toho istého oznámenia o začatí výkonu záložného práva, ktoré už boli vzaté do úvahy v rámci rozhodovania vo veci 10Csp/43/2024.

12. Zásadám spravodlivého procesu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd zodpovedá požiadavka, aby skutkové zistenia súdov a prijaté právne závery boli riadne (dostatočne) a zrozumiteľne (logicky) odôvodnené. Z hľadiska práva na spravodlivý proces, ktoré musí byť bezpodmienečne rešpektované aj v konaniach o neodkladných opatreniach potom platí, že skutkové okolnosti relevantné pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vrátane okolností posudzovaných z hľadiska zachovania procesných podmienok konania musia byť dostatočne osvedčené v potrebnej kvalite a rozsahu. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu dovolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia aj pri skúmaní existencie procesnej prekážky veci rozhodnutej vyššie uvedeným spravoval a rovnako postupoval aj odvolací súd majúci na pamäti, že pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP). Zhrnúc zhora uvedené dovolací súd prípustné dovolanie navrhovateľa zamietol ako nedôvodné (§ 448 CSP).

13. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a v dovolacom konaní úspešnému odporcovi priznal voči neúspešnému navrhovateľovi náhradu

trov dovolacieho konania v celom rozsahu.

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.